

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΧΟΛΙΟ

Αγαπητοί αναγνώστες,

Το πρώτο τεύχος της Κοινωνικής Εργασίας του 2006 είναι αφιερωμένο στο συνάδελφο και δάσκαλο Χρήστο Μουζακίτη, καθηγητή Κοινωνικής Εργασίας που τόσο πρόωρα έφυγε από τη ζωή.

Στο τεύχος αυτό επιλέξαμε να παρουσιάσουμε θέματα που αναφέρονται σε δύσκολες καταστάσεις στη ζωή του ατόμου, που επιφέρουν κρίσεις και μερικές φορές οδηγούν στη μόνιμη αναπηρία και στο θάνατο. Πώς μπορούν οι επαγγελματίες να βοηθήσουν τα άτομα αυτά;

Η κοινωνική λειτουργός Μαίρη Αρώνη εξετάζει στο άρθρο της τις ανάγκες και τις απόψεις γονέων για την επαγγελματική αποκατάσταση των νοτικά υστερούντων παιδιών τους, όπως αυτές καταγράφηκαν στα πλαίσια μικρού δείγματος πιλοτικής μελέτης. Χαρακτηριστικό είναι ότι ενώ οι γονείς κατά κανόνα επικροτούν την επαγγελματική αποκατάσταση ατόμων με νοτική υστέρηση, όταν πρόκειται για τα δικά τους παιδιά εκφράζουν επιφυλάξεις και άρνηση, λόγω, μεταξύ άλλων, και της υπερπροστατευτικής τους στάσης.

Ποια πρέπει να είναι η στάση του επαγγελματία-συμβούλου απέναντι στον αυτοκτονικό πελάτη; Πρέπει να τον αποτρέψει από την πρόθεσή του να αυτοκτονήσει ή να τον στηρίξει στην όποια απόφασή του; Ως ποιο βαθμό έχει καθήκον να τηρήσει το απόρρητο σχετικά με την επαιλούμενη αυτοκτονία; Η κοινωνική λειτουργός - ψυχολόγος Βενετία Κωπτάκη εξετάζει το ενδιαφέρον αυτό θέμα παραθέτοντας απόψεις από τη βιβλιογραφία, τις θέσεις των συμβούλων και του θεσμικού οργάνου τους και τι προβλέπεται από το νόμο στη Μ. Βρετανία. Η εργασία με τον αυτοκτονικό πελάτη είναι ψυχοφθόρα, απαιτεί έμπειρους και επιδέξιους χειρισμούς και συνήθως αφήνει σχεδόν όλη την ευθύνη στο σύμβουλο.

Το θέμα της συμβουλευτικής, όπως αυτή μπορεί να εφαρμοσθεί από τους νοσηλευτές με ασθενείς και τους συγγενείς τους που αντιμετωπίζουν καταστάσεις κρίσης λόγω αναπηρίας, ανίατης ασθένειας, απώλειας αγαπημένου προσώπου κ.ά., πραγματεύεται επίσης η νοσηλεύτρια Αντιγόνη-Μαρία Μιχαλοπούλου. Η συγγραφέας τονίζει την ανάγκη χρήσης μεθόδων συμβουλευτικής στο χώρο της υγείας και παραθέτει απλά παραδείγματα τεχνικών επικοινωνίας και συμβουλευτικής για νοσηλευτές και άλλους σχετικούς επαγγελματίες.

Ζούμε σε μια κοινωνία που αρνείται το θάνατο; Στο κοινωνιολογικό αυτό ερώτημα απευθύνεται η σύντομη αλλά περιεκτική παρουσίαση, από τον κοινωνιολόγο Δημήτρη Μαγριπλή, των παραγόντων εκείνων που διακρίνουν τις στάσεις των σύγχρονων δυτικών κοινωνιών απέναντι στο θάνατο από εκείνες των παραδοσιακών κοινοτήτων, όπου η θρησκευτική και κοινωνική πραγματικότητα εξοικιώνουν και προετοιμάζουν τον άνθρωπο για το γεγονός του θανάτου.

Το αισιόδοξο μήνυμα στα παραπάνω προέρχεται από την κοινωνική λειτουργό Ελένη Παντούλα, η οποία παρουσιάζει μια βιβλιογραφική επισκόπηση του μηχανισμού της “ψυχικής ανθεκτικότητας” ο οποίος ωθεί κάποια παιδιά που προέρχονται από μη προνομιούχο κοινωνικό περιβάλλον να έχουν καλές επιδόσεις στο σχολείο, αντίθετα απ’ ό,τι συνήθως αναμένεται. Η συγγραφέας προτείνει τρόπους ενίσχυσης αυτού του μηχανισμού, ώστε να βοηθηθούν στην εκπαιδευτική τους πορεία όσο το δυνατόν περισσότερα μη προνομιούχα παιδιά.

Η Συντακτική Επιτροπή